

Advies van de Raad voor Dierenwelzijn betreffende de productie van foie gras goedgekeurd op 7 november 2014

De Minister bevoegd voor dierenwelzijn heeft de Raad voor Dierenwelzijn gevraagd een stand van zaken op te maken inzake de productie van foie gras in België, en meer in het bijzonder over het gebruik van alternatieve productiemethoden.

De Raad heeft een verslag over dit onderwerp opgesteld waarop dit advies gebaseerd is.

In België zijn er 13 bedrijven die alles tezamen 50.000 eenden houden en ongeveer 25 ton rauwe foie gras per jaar produceren. Dat is 0,09% van de wereldproductie die in 2012 op 26800 ton werd geraamd. Ons land is een grote consument van foie gras (3,7% van de wereldconsumptie) zonder een grote producent te zijn. De kleine hoeveelheid die in België geproduceerd wordt, kan verklaard worden door de hoge productiekosten.

België heeft in 2010 overeenkomstig de Aanbeveling van de Raad van Europa van 1999 (betreffende Barbarie eenden en kruisingen van Barbarie eenden en tamme eenden) het verbod op huisvesting van eenden en ganzen in individuele kooien tijdens de periode van dwangvoeding ingevoerd en het gebruik van collectieve kooien of groepshuisvesting verplicht gemaakt. Desondanks blijft het risico dat het dierenwelzijn tijdens deze periode geschaad wordt nog altijd erg groot. Daarom is de productie van foie gras zonder dwangvoeding een prioritair streefdoel.

De Aanbeveling van de Raad van Europa (betreffende Barbarie eenden en kruisingen van Barbarie eenden en tamme eenden) van 1999 bepaalt in artikel 24 dat :

“Landen die foie grasproductie toestaan moeten onderzoek aanmoedigen naar de welzijnsaspecten en naar alternatieve methoden zonder dwangvoeding.”

De Raad voor Dierenwelzijn betreurt dat België nog geen dergelijk onderzoek heeft aangemoedigd.

De Raad stelt vast dat er verschillende alternatieve producten op de markt zijn die afkomstig zijn van levers van dieren die niet onder dwang gevoederd worden. Momenteel bestaat er enkel een Franse studie dienaangaande. De onderzoekers hebben het gewicht van de lever van ganzen kunnen doen toenemen door de lichtsterkte geleidelijk aan te verminderen om zo de periode die aan de vogeltrek voorafgaat na te bootsen. Interessant is daarbij dat twee derde van de geproduceerde levers een gewicht hadden van meer dan 400 g wat de wettelijke limiet is om de benaming “foie gras” te dragen (Verordening 543/2008/EG). De levers hadden een vetpercentage dat het percentage van de klassieke productie van foie gras door middel van dwangvoeding benadert. Ondanks deze bemoedigende resultaten laten de zeer grote individuele verschillen in de resultaten en de toename van de productieduur nog niet toe deze techniek in de praktijk toe te passen. De studie betreft bovendien ganzen terwijl bij de Belgische productie eenden worden gebruikt.

De Raad is van oordeel dat het belangrijk is dat de Belgische overheden dergelijk onderzoek aanmoedigen, met het oog op de toepassing ervan op de bedrijven. Bij ontstentenis van eigen onderzoek kan de eventuele wetenschappelijke vooruitgang in het buitenland opgevolgd worden, teneinde de productie van foie gras zonder dwangvoeding binnen de Belgische sector mogelijk te maken.

De Raad is van oordeel dat in België een verbod op de praktijk van dwangvoeding wenselijk is maar bij de bepaling van de datum van de invoering ervan zal moeten rekening gehouden worden met de mogelijkheid om alternatieve methoden te gebruiken, de afschrijvingstermijn van de bestaande bedrijven en de concurrentiepositie van de Belgische productie binnen Europa.

* De Waalse Federatie van Landbouw (FWA) keurt noch de 3e, noch de laatste paragraaf van dit advies goed en formuleert het volgende minderheidsadvies:

Gezien de erkende opleiding door de producenten, de beschikbare wetenschappelijke gegevens met betrekking tot het dwangvoederen en tal van controles door de federale overheid, bevoegd voor het dierenwelzijn, is de FWA van oordeel dat er geen reden is om het dwangvoederen van eenden in België te bekritisieren of te verbieden. De producenten staan open voor elke studie en veldexperiment die toelaat de aspecten betreffende het voederen in hun fokkerij objectief te beoordelen. Bovendien betreurt de FWA het ontbreken van een economische benadering bij het opstellen van het advies.

* De Belgische beroepsfederatie van handelaren in gezelschapsdieren en toebehoren (ANDIBEL) sluit zich aan bij het minderheidsadvies van de FWA.

* De stichting Prins Laurent betreurt het ontbreken van een economische benadering bij het opstellen van het advies.